

RITUAL
DE L'ADMISSIÓ
DE GERMANS

RITU
DE REBRE
UN NOVICI

RITU
DE LA PROFESSIÓ
TEMPORAL

PROFESSIÓ
REGULAR
D'OBEDIÈNCIA

RITU DE REBRE UN NOVICI

QUAN S'HA DE REBRE MÉS D'UN NOVICI

El dia en què es comença el noviciat canònic és convenient fer una celebració per demanar a Déu la seva gràcia, celebració que ha de manifestar la naturalesa de la vida monàstica i la condició del nostre Orde. El ritu ha de ser senzill, sobri i reservat a la comunitat, i es farà a la sala capitular, on hi haurà el bàcul posat al costat de la seu de l'Abat, i seients al mig per als postulants.

Congregats els germans a la sala capitular, i estant tots drets, l'Abat diu:

El nostre auxili és el nom del Senyor.

Tothom respon:

Que ha fet el cel i la terra.

Ara tothom s'asseu. Els postulants són introduïts pel mestre de novicis, es posen al mig i es prosternen. Després es queden drets davant l'Abat, que els interroga amb aquestes paraules:

Què demaneu?

Els postulants responen:

La misericòrdia de Déu i de l'Orde.

L'Abat:

No us mancarà l'ajuda de Déu.

Els postulants s'asseuen, i es llegeix un text escollit de la Regla del nostre Pare sant Benet.

Després l'Abat en fa el comentari, exposant als postulants la naturalesa i l'índole de la nostra vida.

Acabada l'al·locució, els postulants es posen drets davant l'Abat, que explora les seves voluntats, dient:

**Esteu disposats a seguir més perfectament el Crist
d'acord amb el guiatge de l'Evangelí
i segons el camí que la santa Regla indica?**

Els postulants responen:

**Amb l'ajuda de la divina gràcia,
esperem i desitgem militar
per al Senyor, Crist, el rei veritable.**

Llavors l'Abat diu:

Que allò que Déu ha començat en vosaltres, ho dugui a terme.

Tothom respon:

Amén.

Si els novicis han de rebre un nom nou, l'Abat diu:

Tu, germà N., des d'ara et diràs N.

Si ho creu oportú, l'Abat pot explicar les raons del canvi de nom.

Llavors els novicis s'agenollen al mig, davant l'Abat. Els germans s'aixequen, i l'Abat, també dret, diu amb les mans juntes:

Germans,

**ja que sant Benet en la Regla ens aconsella que
«en qualsevol cosa bona que comences a fer,
demana-li amb pregària ben insistent
que ell la dugui a terme»,
preguem tots junts el Senyor perquè
allò que veiem que no pot en nosaltres la natura,
ho concedeixi bondadosament als nostres germans N. i N.**

Tots preguen uns moments en silenci i l'Abat, amb les mans esteses, afegeix la col·lecta, en la qual, si és el cas, pronuncia el nom nou rebut pels novicis:

**Escolteu, Senyor, les nostres pregàries
a favor dels vostres servents N. i N.,
que rebem en nom vostre:
concediu-los de perseverar devotament
en la vostra Església
i de ser dignes d'obtenir la vida eterna.
Per Crist Senyor nostre.**

Tothom respon:

Amén.

Ara tothom s'asseu, llevat dels novicis, que s'apropen d'un a un a l'Abat i s'agenollen davant seu. L'Abat, ajudat pel mestre de novicis, els dona l'hàbit en senyal de conversió.

Mentrestant la comunitat canta, a dos cors, el càntic de Zacaries, tot sencer i sense aixecar-se al «Glòria al Pare»:

Càntic de Zacaries

Lc 1,68-79

vj. T.

B

ENEDÍCTUS Dóminus De- us Isra- el, * qui a visi- tá-

vit, et fecit redempti- ónem plebi su- æ: Et eréxit cornu sa- lú-

tis no- bis: * in domo David pú- eri su- i. Sicut locútus est per

os sanctó- rum, * qui a sáeculo sunt, prophetá- rum eius: Salútem

ex ini- mí- cis nostris, * et de manu ómni- um, qui odérunt nos:

Ad faci- éndam miseri- córdi- am cum pátri- bus nostris: * et me-

morári testaméti su- i sancti. Iusiurándum, quod iurávit ad A-

braham patrem nostrum, * datúrum se nobis: Ut sine timóre, de

manu inimi- córum li- berá- ti, * servi- ámus illi. In sancti- táte,

et iustí-ti-a co-ram ipso, * ómnibus di-ébus nostris. Et tu

pu-er, prophéta Altíssi-mi vocábe-ris: * præi-bis enim ante fá-

ci-em Dómini paráre vi-as eius: Ad dandam sci-énti-am salú-

tis ple-bi e-ius: * in remissi-ónem peccató-rum e-órum: Per ví-

sce-ra miseri-córdi-æ De-i nostri: * in quibus visi-tábit nos, óri-

ens ex alto: Illumi-náre his, qui in ténebris, et in umbra mor-

tis se-dent: * ad dirigéndos pedes nostros in vi-am pacis. Glóri-

a Patri, et Fí-li-o, * et Spirít-tu-i sancto. Sicut erat in princí-

pi-o, et nunc et semper, * et in sæcula sæculó-rum. Amen.

O bé en català, com a la pàgina 9.

Si cal, es pot cantar també el salm 138 amb l'antífona següent:

Ant.

Ca-mi-na - ré da-vant vos - tre, Déu meu,
a la llum de la vi - da. [T.P.: Al - le - lu - ia.]

Salm 138,1-18.23-24

Heu penetrat els meus secrets, Senyor, i em *co*-neixeu,
vós veieu quan m'assec o *quan* m'aixeco,
descobriu de lluny estant els meus *pro*-pòsits,
sabeu bé si camino o si reposo, '
us són coneguts tots els meus *pas*-sos. *Ant.*

Encara no tinc als llavis *la* paraula,
que vós, Senyor, ja la veieu *pro-nun*-ciada.
M'estrenyeu a banda i banda, '
teniu damunt meu la vos-*tra* mà.
És admirable com ho sabeu tot, '
és tan admirable, que no ho puc en-*ten*-dre. *Ant.*

On aniria que el vostre esperit no hi *fos* present?
on fugiria que jo no estigués *da*-vant vostre?
Si pujava dalt del cel, vós *hi* sou,
si m'ajeia als inferns, us hi *tro*-bo. *Ant.*

Provaré de prendre les ales *de* l'aurora
per anar a viure a l'altre *ex-trem* del mar?
També allà m'hi portarien les *mans* vostres,
també allà m'hi vindrien a bus-*car*. *Ant.*

Diré, doncs: Que m'amaguin *les* tenebres
i tingui per llum la *ne*-gra nit?
Però per a vós no són fosques les *te*-nebres,
la nit us és tan clara com el dia, '
llum o fosca us són *i-gual*. *Ant.*

Vós heu creat el meu *in-te*-rior,
m'heu teixit en les entranyes *de* la mare.

Us dono gràcies per haver-me fet tan ad-mi-rable,
és meravellosa la vos-tra o-bra. **Ant.**

Us era tot jo ben co-negut,
res de meu no us passa-va per alt
quan jo m'anava fent secre-ta-ment,
com un brodat, aquí baix a la ter-ra. **Ant.**

Els vostres ulls ja veien els meus actes,
tots eren inscrits al vos-tre llibre;
ja us afiguràveu els meus dies
abans que n'existís el pri-mer. **Ant.**

Déu meu, qui pot ponderar els vos-tres designis,
qui pot comptar-los d'un a un!
Si m'hi posava, serien més que els grans de sorra,
i encara, quan m'alçés, em quedaríeu vós. **Ant.**

Déu meu, penetreu els meus secrets, '
per conèi-xer el meu cor,
examineu-me per conèixer què desitjo.
Mireu que no vagi per camins d'ido-la-trie,
guieu-me per camins e-terns. **Ant.**

Glòria al Pa-re i al Fill
i a l'Es-pe-rit Sant.
Com era al principi, a-ra i sempre
i pels segles dels segles. A-mén. **Ant.**

Un cop revestits de l'hàbit, els novicis se'n van al seu lloc entre els germans.

Tothom es posa dret, i el cantor entona el vers conclusiu:

Cantor:

Tots:

V. Be-nedi-cámus Dómi- no. **R.** De- o gráti- as.

RITU DE REBRE UN NOVICI

QUAN S'HA DE REBRE NOMÉS UN NOVICI

El dia en què es comença el noviciat canònic és convenient fer una celebració per demanar a Déu la seva gràcia, celebració que ha de manifestar la naturalesa de la vida monàstica i la condició del nostre Orde. El ritu ha de ser senzill, sobri i reservat a la comunitat, i es farà a la sala capitular, on hi haurà el bàcul posat al costat de la seu de l'Abat, i un seient al mig per al postulant.

Congregats els germans a la sala capitular, i estant tots drets, l'Abat diu:
El nostre auxili és el nom del Senyor.

Tothom respon:
Que ha fet el cel i la terra.

Ara tothom s'asseu. El postulant és introduït pel mestre de novicis, es posa al mig i es prosterna. Després es queda dret davant l'Abat, que l'interroga amb aquestes paraules:

Què demanes?

El postulant respon:
La misericòrdia de Déu i de l'Orde.

L'Abat:
No et mancarà l'ajuda de Déu.

El postulant s'asseu, i es llegeix un text escollit de la Regla del nostre Pare sant Benet. Després l'Abat en fa el comentari, exposant al postulant la naturalesa i l'índole de la nostra vida.

Acabada l'al·locució, el postulant es posa dret davant l'Abat, que explora la seva voluntat, dient:

Estàs disposat a militar
sota una Regla i un Abat
en el monestir amb els germans,
per poder arribar,
en el seguiment de Crist,
a la perfecció de la fe,
de l'esperança i de la caritat?

El postulant respon:

Amb l'ajuda de la divina gràcia,
espero i desitjo militar per al Senyor, Crist, el rei veritable.

Llavors l'Abat diu:

Que Déu, Pare misericordiós, et concedeixi la seva gràcia
i que el diví Mestre et doni la seva llum.

Tothom respon:

Amén.

Si el novici ha de rebre un nom nou, l'Abat li diu:

Tu, germà **N.**, des d'ara et diràs **N.**

Si ho creu oportú, l'Abat pot explicar les raons del canvi de nom.

Llavors el novici s'agenolla al mig, davant l'Abat. Els germans s'aixequen, i l'Abat, també dret, diu amb les mans juntes:

Germans,

ja que sant Benet en la Regla
ens aconsella que
«en qualsevol cosa bona que comences a fer,
demana-li amb pregària ben insistent
que ell la dugui a terme»,
preguem tots junts el Senyor perquè
allò que veiem que no pot en nosaltres la natura,
ho concedeixi bondadosament al nostre germà **N.**

Tots pregunuen uns moments en silenci i l'Abat, amb les mans esteses, afegeix la col·lecta, en la qual, si és el cas, pronuncia el nom nou rebut pel novici:

Oh Déu, vos que crideu a la vida religiosa,
mireu el vostre fill **N.** que us prega,
i feu que aquest germà
que desitja començar
l'experiència de la nostra vida
conegui què voleu d'ell,
i a nosaltres concediu-nos
de ser més fidels
en el vostre servei.
Per Crist Senyor nostre.

Tothom respon:

Amén.

Ara tothom s'asseu, llevat del novici, que s'apropa a l'Abat i s'agenolla davant seu. L'Abat, ajudat pel mestre de novicis, li dóna l'hàbit en senyal de conversió, mentre la comunitat canta, a dos cors, el càntic de Zacaries, tot sencer i sense aixecar-se al «Glòria al Pare»:

Càntic de Zacaries

Lc 1,68-79

Beneït sigui el Senyor, Déu *d'Is-rael*,
 ha visitat el seu poble i l'ha *re-dimit*.
 Fa que s'aixequi un salvador *po-derós*
 a la casa de David, el *seu* servent,
 com ho havia anunciat, de *temps* antic,
 per boca dels seus *sants* profetes.
 Així ens salva, alliberant-nos dels *e-nemics*,
 de les mans dels qui ens *vo-len* mal,
 mogut per l'amor que el fa fidel als *nos-tres* pares,
 i pel record de l'*ali-an-ça* santa,
 que jurà al nostre pare *A-braham*,
 prometent de concedir-nos que, *sen-se* por,
 lliures dels *e-nemics*,
 li donem culte amb santedat i justícia *to-ta* la vida.
 I a tu, infant, et diran profeta *de* l'Altíssim,
 perquè aniràs al davant *del* Senyor
 a preparar els *seus* camins.
 Faràs saber al poble que li ve la *sal-va*-ció,
 el perdó dels *seus* pecats,
 per l'amor entranyable del *nos-tre* Déu.
 Perquè ens estima, ens visitarà un sol, que *ve* del cel,
 per il·luminar els qui viuen a la fosca, '
 a les ombres *de* la mort,
 i guiar els nostres passos per *ca-mins* de pau.
 Glòria al Pare i al Fill i a l'*Es-pe*-rit Sant.
 Com era al principi, *a-ra* i sempre
 i pels segles dels *se-gles*. Amén.

O bé en gregorià, com a la pàgina 3.

Si cal, es pot cantar també el salm 62 amb l'antífona següent:

Sl 41,3a

Ant.

Tot jo tinc set del Déu que m'és
vi - da. [T.P.: Al - le - lu - ia.]

Salm 62

Vós, Senyor, sou el meu Déu; de bon matí *jo_us* cerco.
Tot jo tinc *set* de vós,
per vós es desviu *el* meu cor,
com terra eixuta sense una *go-ta* d'aigua. **Ant.**

Jo us contemplava al vostre san-*tu-ari*
quan us veia gloriós i *po-derós*.
L'amor que em teniu val més *que* la vida;
per això els meus llavis us *llo-aran*. **Ant.**

Que tota la vida us pugui be-*ne-ir*
i alçar les mans lloant el *vos-tre* nom.
Saciat del *bo_i* millor,
us lloaré amb el *goig* als llavis. **Ant.**

Quan des del llit us *re-cordo*,
passo les nits pen-*sant* en vós,
perquè vós m'heu *a-judat*,
i sóc feliç sota les *vos-tres* ales. **Ant.**

La meva ànima s'ha enamorat *de* vós,
em sosté la *vos-tra* mà. **Ant.**

Però els qui em volien *la* mort
baixaran *so-ta* terra,
seran víctimes *de* l'espasa,
menjar per *als* xacals. **Ant.**

El rei celebrarà allò que Déu *ha* fet,
se'n gloriaran *els* fidels
que juren *pel* seu nom
quan veuran que callen els seus calum-*ni*-adors. *Ant.*

Glòria al Pare *i* al Fill
i a l'Es-*pe*-rit Sant.
Com era al principi, *a*-ra *i* sempre
i pels segles dels se-*gles*. Amén. *Ant.*

Un cop revestit de l'hàbit, el novici se'n va al seu lloc entre els germans.

Tothom es posa dret, i el cantor entona el vers conclusiu:

Cantor:

Tots:

V. Be-nedi-cámus Dómi- no. **R.** De- o gráti- as.

El nou Ritual Cistercenc (1998) no assigna un cant concret al ritu de la imposició de l'hàbit. El Ritual anterior, en canvi, prescrivia el cant del «Benedictus», a dos cors, tot sencer. El «Benedictus» o càntic de Zacaries (Lc 1,68-79) és un himne de lloança i de benedicció per la bondat i la misericòrdia de Déu manifestades en l'aliança amb el seu poble, i expressa bé el desig de caminar «en santedat i justícia» a l'encontre del Crist, «orient, sol que ve del cel», tot preparant la seva vinguda amb el testimoni profètic de la vida monàstica. Aquest càntic profètic, amb les paraules del qual el novici, a partir d'ara, consagrarà cada dia les primícies de la jornada monàstica, escau al ritu de la seva iniciació, avui que es disposa a no anteposar res al Crist, tot demanant-li que guïi els seus passos per camins de pau.

RITU DE LA PROFESSIÓ TEMPORAL

QUAN HA DE PROFESSAR MÉS D'UN NOVICI

El ritu de la professió temporal s'acostuma a fer a la sala capitular; per un motiu raonable es pot fer a l'església, ja sigui dintre alguna Hora de l'Ofici diví, ja sigui dintre la Missa.

Havent-se congregat els germans a la sala capitular, i estant tots drets, l'Abat diu:

El nostre auxili és el nom del Senyor.

Tothom respon:

Que ha fet el cel i la terra.

Tothom s'asseu. Els qui han de professar es posen al mig i es prosternen. Després es queden drets davant l'Abat, que els interroga amb aquestes paraules:

Què demaneu?

Els qui han de professar responen:

La misericòrdia de Déu i de l'Orde.

L'Abat i els germans responen:

Donem gràcies a Déu.

Els qui han de professar s'asseuen. Després d'una lectura escollida de l'Escriptura i de la santa Regla, i l'exhortació, l'Abat explora la voluntat dels novicis, que estan drets davant seu, amb aquestes paraules:

Germans estimats,
que heu estat batejats amb l'aigua i amb l'Esperit Sant;
voleu unir-vos més estretament a Déu
amb el nou títol de la professió religiosa?

Els qui han de professar responen:

Sí, ho vull.

L'Abat:

Germans, voleu prometre obediència,
estabilitat en el monestir
i conversió de costums,
per seguir perfectament Crist?

Els qui han de professar responen:

Sí, ho vull.

L'Abat:

Voleu esforçar-vos constantment i amb fermesa
en el camí estret i dur que la Regla ens indica,
per arribar a aquell amor a Déu i als altres
que, quan és perfecte, treu fora la por,
i que és infós en els nostres cors per l'Esperit Sant?

Els qui han de professar responen:

Sí, ho vull.

L'Abat:

Voleu de veritat cercar Déu
en la solitud i en el silenci, pel camí de l'oració,
en el treball humil i en la lectura divina,
la penitència joiosa i la comunió fraterna?

Els qui han de professar responen:

Sí, pare,
amb l'ajuda de les vostres pregàries
i de la gràcia de Déu.

L'Abat:

Que allò que Déu ha començat en vosaltres,
ho dugui a terme.

Tothom respon:

Amén.

Després d'això, els novicis llegeixen un per un la cèdula que abans han escrit a mà, segons la fórmula de les Constitucions de la nostra Congregació, la signen i la donen a l'Abat, el qual, en rebre-la, els diu:

Que el Senyor et concedeixi la perseverança.

Tothom respon:

Amén.

I l'Abat besa els germans que acaben de professar.

Els nous professos es queden drets davant l'Abat, i tothom s'aixeca.

L'Abat diu:

Preguem.

Els professos s'agenollen.

Tots preguen uns moments en silenci, i l'Abat prossegueix:

Mireu, Senyor,
aquests fills vostres, N., i N.,
que avui es volen dedicar a vós
per la professió de la vida monàstica

sota la Regla de sant Benet;
 feu que amb la vida que han escollit
 us glorifiquin
 i contribueixin al misteri de la redempció.
 Per Crist Senyor nostre.

Tothom respon:

Amén.

Després d'això tots seuen. Els professors s'agenollen un per un als peus de l'Abat, el qual, ajudat pel mestre, els imposa l'escapulari negre, sense dir res.

Mentrestant es canta:

Ant. REBRAN BENEDICCIONS del Senyor, rebran els favors del Déu que salva. Aquests són els qui vénen a buscar-vos, Senyor.

Sl 23,5-6

vij. T.

H i accí- pi- ent benedi- cti- ónem a Dómi- no, et mi-
 seri- córdi- am a De- o sa- lu- tári su- o: qui- a hæc est gene-
 rá- ti- o quærénti- um Dómi- num. [T.P.: Al- le- lú- ia.]

Salm 23

És del Senyor la terra i tot el *que* s'hi mou, *
 el món i tots els qui *l'ha*-biten.

Li ha posat els fonaments *dins* els mars, *
 i les bases, a les fonts *dels* rius. **Ant.**

¿Qui pot pujar a la muntanya *del* Senyor? *
 ¿Qui pot estar-se al recinte *sa*-grat?

†

*

El qui té el cor sincer i les mans sense cul-pa, †
que no confia en *els* déus falsos, *
ni jura per ganes d'en-ga-nyar. *Ant.*

Rebrà benediccions *del* Senyor, *
rebrà els favors del Déu *que* salva.

Aquests són els qui vénen a buscar-vos, Senyor, *
per veure-us de cara, Déu de *Ja*-cob. *Ant.*

Portals, alceu les llin-des; †
engrandiu-vos, portala-des eternes, *
que ha d'entrar el rei de *la* glòria! *Ant.*

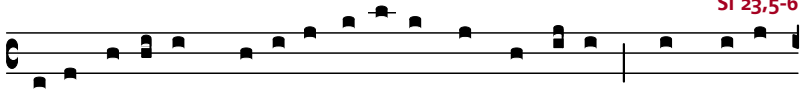
¿Qui és aquest rei de la glòri-a? †
És el Senyor, valent i *po*-derós, *
és el Senyor, victoriós en el *com*-bat. *Ant.*

Portals, alceu les llin-des; †
engrandiu-vos, portala-des eternes, *
que ha d'entrar el rei de *la* glòria! *Ant.*

¿Qui és aquest rei de la glòri-a? †
És el Senyor, Déu de *l'u*-nivers, *
és aquest el rei de *la* glòria.

Sl 23,5-6

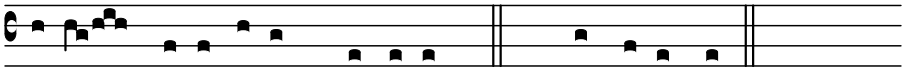
Ant.

Hi accí-pi- ent benedi-cti- ónem a Dómi-no, et mi-se-

ri-córdi- am a De- o sa- lu- tári su- o: qui- a hæc est gene- rá-

ti- o quærénti- um Dómi-num. [T.P.: Al-le-lú- ia.]

O bé:

Sl 23,6

Ant.

A - quests són els qui vé - nen a bus -
car - vos, per veu - re_us de ca - ra, Se - nyor.
[T.P.: nyor, al - le - lu - ia.]

Salm 23

1 2 3 4

És del Se-nyor la terra i tot el que s'hi mou,
el món i tots els qui l'ha-biten.
Li ha posat els fonaments *dins* els mars,
i les *ba*-ses, a les fonts *dels* rius. **Ant.**

¿Qui pot pu-*jar* a la muntanya del Se-nyor?
¿Qui pot es-*tar*-se al recinte *sa*-grat?
El qui té el cor sincer i les mans *sen*-se culpa,
que no confia en els déus falsos, '
ni *ju*-ra per ganes d'en-*ga*-nyar. **Ant.**

Rebrà benedicci-*ons* del Se-nyor,
rebrà els fa-*vors* del Déu *que* salva.
Aquests són els qui vénen a buscar-*vos*, Senyor,
per veure-us de *ca*-ra, Déu de *Ja*-cob. **Ant.**

Por-*tals*, alceu les *llin*-des;
engran-*diu*-vos, portalades *e*-ternes,
que ha d'en-*trar* el rei de la glòria! (4) **Ant.**

¿Qui és aquest *rei* de la glò-ria?
És el Se-nyor, valent i po-*de*-rós,
és el Se-nyor, victoriós en el *com*-bat. (4) **Ant.**

Por-*tals*, alceu les *llin*-des;
 engran-*diu*-vos, portalades *e*-ternes,
 que ha d'en-*trar* el rei de la glòria! (4) *Ant.*

¿Qui és aquest rei de la glò-ria?
 És el Se-*nyor*, Déu de l'u-*ni*-vers,
 és a-*quest* el rei de la glòria. (4)

Sl 23,6

A-quests són els qui vé - nen a bus -

car - vos, per veu - re_us de ca - ra, Se - nyor.

[T.P.: nyor, al - le - lu - ia.]

Havent rebut l'escapulari, i revestits de nou amb la capa, els professors s'acosten un per un a l'Abat i s'agenollen davant seu. L'Abat els dóna el llibre de la santa Regla, amb aquestes paraules:

**Rep, germà, la Regla del nostre pare sant Benet:
 que, observant-la fidelment,
 arribis a la caritat perfecta.**

Els professors responen:

Amén.

Havent rebut el llibre, els professors se'n tornen al seu lloc entre els germans. Tothom es posa dret i el cantor entona el vers conclusiu:

Cantor:

Tots:

V. Be-nedi-cámus Dómi- no. **R.** De- o gráti- as.

RITU DE LA PROFESSIÓ TEMPORAL

QUAN HA DE PROFESSAR NOMÉS UN NOVICI

El ritu de la professió temporal s'acostuma a fer a la sala capitular; per un motiu raonable es pot fer a l'església, ja sigui dintre alguna Hora de l'Ofici diví, ja sigui dintre la Missa.

Havent-se congregat els germans a la sala capitular, i estant tots drets, l'Abat diu:

El nostre auxili és el nom del Senyor.

Tothom respon:

Que ha fet el cel i la terra.

Ara tothom s'asseu. El qui ha de professar es posa al mig i es prosterna. Després es queda dret davant l'Abat, que l'interroga amb aquestes paraules:

Què demanes?

El qui ha de professar respon:

La misericòrdia de Déu i de l'Orde.

L'Abat i els germans responen:

Donem gràcies a Déu.

El qui ha de professar s'asseu. Després de fer una lectura escollida de l'Esclatpura i de la santa Regla, i l'exhortació, l'Abat explora la voluntat del novici, que està dret davant seu, amb aquestes paraules:

Germà estimat,
que has estat batejat amb l'aigua i amb l'Esperit Sant;
vols unir-te més estretament a Déu
amb el nou títol de la professió religiosa?

El qui ha de professar respon:

Sí, ho vull.

L'Abat:

Germà, vols prometre obediència,
estabilitat en el monestir
i conversió de costums,
per seguir perfectament Crist?

El qui ha de professar respon:

Sí, ho vull.

L'Abat:

**Vols esforçar-te constantment i amb fermesa
en el camí estret i dur que la Regla ens indica,
per arribar a aquell amor a Déu i als altres
que, quan és perfecte, treu fora la por,
i que és infós en els nostres cors per l'Esperit Sant?**

El qui ha de professar respon:

Sí, ho vull.

L'Abat:

**Vols de veritat cercar Déu
en la solitud i en el silenci, pel camí de l'oració,
en el treball humil i en la lectura divina,
la penitència joiosa i la comunió fraterna?**

El qui ha de professar respon:

**Sí, pare, amb l'ajuda de les vostres pregàries
i de la gràcia de Déu.**

L'Abat:

**Que allò que Déu ha començat en tu,
ho dugui a terme.**

Tothom respon:

Amén.

Després d'això, el novici llegeix la cèdula que abans ha escrit a mà, segons la fórmula de les Constitucions de la nostra Congregació, la signa i la dóna a l'Abat, el qual, en rebre-la, li diu:

Que el Senyor et concedeixi la perseverança.

Tothom respon:

Amén.

I l'Abat besa el germà que acaba de professar.

El nou profés es queda dret davant l'Abat, i tothom s'aixeca.

L'Abat diu:

Preguem.

El profés s'agenolla.

Tots preguen uns moments en silenci, i l'Abat prossegueix:

**Escolteu, Senyor, les nostres pregàries,
i per la intercessió de la benaurada Verge Maria,
Mare de l'Església,
doneu abundantament l'Esperit Sant
a aquest servent vostre N.,**

que heu cridat a seguir Crist més perfectament:
 que allò que avui ha promès amb uns vots temporals
 ho pugui confirmar un dia
 amb la seva consagració perpètua.
 Per Crist Senyor nostre.

Tothom respon:

Amén.

Després d'això tots seuen. El profés s'agenolla als peus de l'Abat, el qual, ajudat pel mestre, li imposa l'escapulari negre, sense dir res.

Mentrestant es canta:

Ant. REBRÀ BENEDICCIONS del Senyor, rebrà els favors del Déu que salva. Aquests són els qui vénen a buscar-vos, Senyor.

Sl 23,5-6

vij. T.

Hic accí-pi-et benedi-cti-ónem a Dómi-no, et mi-
 seri-córdi-am a De-o sa-lu-tári-su-o: qui-a hæc est gene-
 rá-ti-o quærénti-um Dómi-num. [T.P.: Al-le-lú-ia.]

Salm 23

És del Senyor la terra i tot el *que* s'hi mou, *
 el món i tots els qui *l'ha*-biten.

Li ha posat els fonaments *dins* els mars, *
 i les bases, a les fonts *dels* rius. **Ant.**

¿Qui pot pujar a la muntanya *del* Senyor? *
 ¿Qui pot estar-se al recinte *sa*-grat?

†

*

El qui té el cor sincer i les mans sense cul-*pa*, †
que no confia en *els* déus falsos, *
ni jura per ganes d'en-*ga*-nyar. *Ant.*

Rebrà benediccions *del* Senyor, *
rebrà els favors del Déu *que* salva.

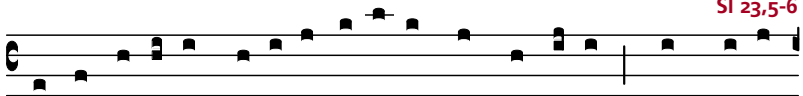
Aquests són els qui vénen a buscar-*vos*, Senyor, *
per veure-us de cara, Déu de *Ja*-cob. *Ant.*

Portals, alceu les llin-*des*; †
engrandiu-*vos*, portala-*des* eternes, *
que ha d'entrar el rei de *la* glòria! *Ant.*

¿Qui és aquest rei de la glòri-*a*? †
És el Senyor, valent i *po*-derós, *
és el Senyor, victoriós en el *com*-bat. *Ant.*

Portals, alceu les llin-*des*; †
engrandiu-*vos*, portala-*des* eternes, *
que ha d'entrar el rei de *la* glòria! *Ant.*

¿Qui és aquest rei de la glòri-*a*? †
És el Senyor, Déu de *l'u*-nivers, *
és aquest el rei de *la* glòria.

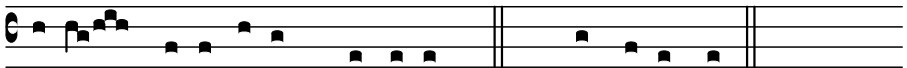
Ant.

Sl 23,5-6

Hic accí-pi- et benedi-cti-ónem a Dómi-no, et mi-se-

ri-córdi- am a De- o sa- lu- tári su- o: qui- a hæc est gene- rá-

ti- o quærénti- um Dómi-num. [T.P.: Al-le-lú- ia.]

O bé:

Una mica mogut

Sl 23,5-6

Ant.

Re - brà be - ne - dic - ci - ons del Se - nyor, re -
brà els fa - vors del Déu que sal - va. A - quests són els qui
vé - nen a bus - car - vos, Se - nyor. [T.P.: Al - le - lu - ia.]

Salm 23

És del Senyor la terra i tot el que s'hi *mou*,
el món i tots els *qui* l'habiten.
Li ha posat els fonaments *dins* els mars,
i les bases, a les fonts *dels* rius. **Ant.**

¿Qui pot pujar a la muntanya del *Se-nyor*?
¿Qui pot estar-se al recin-*te* sagrat?
El qui té el cor sincer i les mans *sen-se* culpa,
que no confia en els déus falsos, '
ni jura per ganes d'en-*ga*-nyar. **Ant.**

Rebrà benediccions del *Se-nyor*,
rebrà els favors del *Déu* que salva.
Aquests són els qui vénen a buscar-*vos*, Senyor,
per veure-us de cara, Déu de *Ja-cob*. **Ant.**

Portals, alceu les *llin-des*;
engrandiu-*vos*, portala-*des* eternes,
que ha d'entrar el rei de *la glòria*! (4) **Ant.**

¿Qui és aquest rei de *la glò-ria*?
És el Senyor, valent i *po-derós*,
és el Senyor, victoriós en el *com-bat*. (4) **Ant.**

Portals, alceu les *llin*-des;
engrandiu-vos, portala-*des* eternes,
que ha d'entrar el rei de la glòria! (4) *Ant.*

¿Qui és aquest rei de la glò-ria?
És el Senyor, Déu de l'*u*-nivers,
és aquest el rei de la glòria. (4)

Una mica mogut SI 23,5-6

Ant.

Havent rebut l'escapulari, i revestit de nou amb la capa, s'atura el cant i el profés s'acosta a l'Abat i s'agenolla davant seu. L'Abat li dóna el llibre de la santa Regla, amb aquestes paraules:

**Rep, germà, la Regla del nostre pare sant Benet:
que, observant-la fidelment,
arribis a la caritat perfecta.**

**El profés respon:
Amén.**

Havent rebut el llibre, el profés torna al seu lloc entre els germans. Tothom es posa dret i el cantor entona el vers conclusiu:

Cantor:

Tots:

V. Be-nedi-cámus Dómi- no. **R.** De- o gráti- as.

PROFESSIÓ REGULAR D'OBEDIÈNCIA

QUAN HA DE PROFESSAR MÉS D'UN GERMÀ

Cal preparar el bàcul al costat de la seu de l'Abat, el llibre de la Santa Regla al faristol, i seients al mig per als qui han de professar.

Reunits els germans a la sala capitular i estant tots drets, l'Abat diu:

El nostre auxili és el nom del Senyor.

Tothom respon:

Que ha fet el cel i la terra.

Ara tothom s'asseu. Els qui han de professar són introduïts pel mestre de novicis, i es prosternen davant l'Abat; després es queden drets davant d'ell, que els pregunta:

L'Abat:

Què demaneu?

Els qui han de professar responen:

La misericòrdia de Déu i de l'Orde.

Els qui han de professar s'asseuen.

Es llegeix el capítol 5 de la Regla de sant Benet: L'obediència, o bé el capítol 58: La manera d'admetre els germans, o un altre fragment apropiat de la Regla, i l'Abat fa una exhortació.

Després, l'Abat interroga els qui han de professar, que estan drets davant seu, per comprovar les seves disposicions.

L'Abat:

**Esteu disposats a assumir el camí
de l'obediència monàstica
per tal de configurar-vos més i més
al Crist humil i obedient,
de qui us havíeu apartat
amb la desídia de la desobediència?**

Els qui han de professar responen:

Sí Pare, hi estic disposat.

L'Abat:

Esteu disposats a assumir el camí
de l'obediència monàstica
com una forma d'escolta humil
de la Paraula de Crist,
al qual no voleu anteposar res?

Els qui han de professar responen:

Sí, Pare, hi estic disposat.

L'Abat:

Esteu disposats a obeir els vostres superiors
amb alegria i sense vacil·lar,
i a cercar conjuntament amb els vostres germans
quina és la voluntat de Déu
mitjançant la pràctica de l'obediència
com a escolta mútua?

Els qui han de professar responen:

Sí, Pare, hi estic disposat,
amb l'ajut de les vostres pregàries
i de la gràcia de Déu.

Després, els qui han de professar s'agenollen un per un davant l'Abat i posant les mans juntes entre les mans d'ell diuen:

Pare,
prometo a vós i als vostres successors legítims
obediència segons la Regla de sant Benet
fins a la mort.

L'Abat els diu:

Que Déu et concedeixi la vida eterna.

I tothom respon:

Amén.

Llavors l'Abat els besa.

Tothom es posa dret, i el cantor entona el vers conclusiu:

Cantor:

Tots:

V. Be-nedi-cámus Dómi- no. R. De- o gráti- as.

PROFESSIÓ REGULAR D'OBEDIÈNCIA

QUAN HA DE PROFESSAR UN SOL GERMÀ

Cal preparar el bàcul al costat de la seu de l'Abat, el llibre de la Santa Regla al faristol, i un seient al mig per al qui ha de professar.

Reunits els germans a la sala capitular i estant tots drets, l'Abat diu:

El nostre auxili és el nom del Senyor.

Tothom respon:

Que ha fet el cel i la terra.

Ara tothom s'asseu. El qui ha de professar és introduït pel mestre de novicis, i es prosterna davant l'Abat; després es queda dret davant d'ell, que li pregunta:

L'Abat:

Què demanes?

El qui ha de professar respon:

La misericòrdia de Déu i de l'Orde.

El qui ha de professar s'asseu.

Es llegeix el capítol 5 de la Regla de sant Benet: L'obediència, o bé el capítol 58: La manera d'admetre els germans, o un altre fragment apropiat de la Regla, i l'Abat fa una exhortació.

Després, l'Abat interroga el qui ha de professar, que està dret davant seu, per comprovar les seves disposicions.

L'Abat:

**Estàs disposat a assumir el camí
de l'obediència monàstica
per tal de configurar-te més i més
al Crist humil i obedient,
de qui t'havies apartat
amb la desídia de la desobediència?**

El qui ha de professar respon:

Sí Pare, hi estic disposat.

L'Abat:

Estàs disposat a assumir el camí
de l'obediència monàstica
com una forma d'escolta humil
de la Paraula de Crist,
al qual no vols anteposar res?

El qui ha de professar respon:

Sí, Pare, hi estic disposat.

L'Abat:

Estàs disposat a obeir els teus superiors
amb alegria i sense vacil·lar,
i a cercar conjuntament amb els teus germans
quina és la voluntat de Déu
mitjançant la pràctica de l'obediència
com a escolta mútua?

El qui ha de professar respon:

Sí, Pare, hi estic disposat,
amb l'ajut de les vostres pregàries
i de la gràcia de Déu.

Després, el qui ha de professar s'agenolla davant l'Abat i posant les mans juntes entre les mans d'ell diu:

Pare,
prometo a vós i als vostres successors legítims
obediència segons la Regla de sant Benet
fins a la mort.

L'Abat li diu:

Que Déu et concedeixi la vida eterna.

I tothom respon:

Amén.

Llavors l'Abat el besa.

Tothom es posa dret, i el cantor entona el vers conclusiu:

Cantor:

Tots:

V. Be-nedi-cámus Dómi- no. **R.** De- o gráti- as.

